

ובעקרון הזה חייבת עוד החברה
בכללה להכיר. כי כדברי ההוגה: "לא
אתחתן עד אשר אדע שאוכל להתגרש
בנקל".

בחי' הנישואים יש "גיל מסוכן" או יותר נכון – חקפה מסוכנת. בעוד בארצות אמריקה הצפונית ואירופה מעריכים מגיע אחוז הגטים בשנת הנישואין הראשונה ליותר מששים ושנים לכל מהא גנים, אין האחוז עולה אצלו על 24, ובמשך 5 שנות הנישואים אחוז הנישואות – 29%. אולם איהתאמה מטרימונאלית יכולה גם להתגלות מאוחר מאד בחיים. מחקר חשוי שניחנה 16 אחוז מה לווית אשר היו נישואים למעלה משלוש עשרה שנה.

כאשר נפרד זוג, נקודת המחלוקת הרצינית ביותר היא בדרך כלל שמירה הילדים. אם הם בגיל נמוך, נמסרים הם בדרך כלל לאמם, או אם אין היא יכולה, לטפל בהם כראוי, למצוון או למוסד

64% — משפחות אשכנזיות
20% — משפחות ספרדיות
8% — משפחות תימניות
8% — משפחות מעורבות

אגב, כדאי לשים לב למספר ה-
אחרון. הוא מוכיח ש"נשואי־תערובת"
בין עדות אינם פחות יציבים מאשר
נשואים אחרים.

ואילו אשה אחרת, מבנות תימן, ש-
עלתה רק לפני חדשים מספר והתגרשה
מבעלה, אותן הסענות בפיה. בתימן
לא מקובל (וכמעט בלתי אפשרי) כי
אשה תעזוב את בעלה. אולם כאן
נוכחת פתאום הנשים הללו כי אין
מונע בעדן, אם יש להן סיבה ממפתת.

הוא : ירחמיאל אייזיק, בן 25, מקצוע "לא קבוע". היא : 'יוז' אייזיק, בת 23, מספלת בילדים. קוראת בספר של אמיל לודוויג בשעה שבעה, משוחח בלגלוג עם העדים. שניהם ממקשים גט. הסיבה ? "אֵי־התאמה באופי". בכל זאת מנסה בִּית־הדין להחזיר את הפסול ומסִיף מוסר דבילי ולאשה העסופה בצעיף שחור (במרכז). בִּית־הדין מאשר גט רק אחרי נסיון אחרון (ולעתים גם מוצלח) להשלים בין שני הצדדים.

הגט ניתן (מימין). בתיהדין הרבני אינו מוסמך לסרב גם כששני הצדדים מבקשים אותו. גם כשצד אחד לבדו תובע גם הוא זוכה לך. אולם הדבר כרוך בסיוורים חוקיים פורמליים. כשיש לזוג ילדים מסובכת הבעיה יותר. משמאל: עם אישור הגט יוצאת ז'וזי את גניו הרבנות ברחוב יבנה בתל אביב חברה, ששימש עד לאי-ההתאמה. בעלה לשעבר הלך לו לזרכו. מעתה תשא האשה שם אחר